

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. XVII. De quanam unione loquatur S.D. dum monet Timotheum, ut se
excitet ad illam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Est si nūs externos cohibere, ne vanitates hauriat cūm tē sītē despoticē illi obediant: potest etā, licet majori difficultate, imaginationem ab illis cogitandis suspendere, vel latē ad alia objecta non delectabilita divertere: potest denique appetitum tetrahēre amovendo objectū appetibile per imaginationis declinationē ad alia objecta, vel etiam posī objecto appetitū frēnare ne in adeo servidas & deordinatas passiones prorūmpa. Unde tota ista sensibilium remotio, à voluntate quam à primo mobili debet incipere.

Object. 2. Objicies secundū, quilibet appetitus in sensibiliā voluntariis valeat p̄adictā damnā cauſatā in animaliē cohibere totaliē omnes appetitus, eorumque passiones & motus, est valde difficile, ne dicā impossibile; ergo nunquam anima ad contemplationem, vel unionē DEI perveniet. Resp. difficile hoc quidem est, & penē impossibile aſsequi per solam mortificationem, & purgationem actiā, & ideo quas Deus animas ad contemplationē perfectam sublevare intendit, eas in purgationē passivam sensus soler inducere, qua penē totaliter à sensibilibus avocantur; de qua purgatione passiva loquuntur sumus in catena myst. q. 15. Legendi, quos ibid. citavimus S.M. Tereſia, & B.P. Joan. à Cruce, Ioannes & Ioseph à IESV-MARIA, ven. M. Feliciana à S. Ioseph, & P. Philippus à SS. Trinitate. De hac etiam purgatione passiva partis: elicitivae p̄clarat scripserunt Dominicus à SS. Trin. l. 7. Tomi 7. sua Bibliothec. Theolog. scđ. 2. c. 6. & 7. & Antonius à Spiritu S. in directorio mystico Tract. 2. diff. 4. & 5. Non tamen omnes appetitus etiā voluntarii, & qualiter impediunt contemplationem, sed hoc vel ex materia, vel ex plenitudine adversitatis dijudicandum est: soler tamen Deus animas nondum plenē purgatas ad contemplationē alliceret, sic enim ciuitas & facilius denudantur à sensibilibus, ut ad perfectiōrem contemplationis gradum, & inde ad unionem paulatim accedant.

Object. 3. Objicies tertio, videor talē ē sufficere denudationē ab appetitu sensibilium, nec opus erit ab intellectu & aliis objectis removere. Resp. neg.

Solutio. In illo ē sufficere denudationē ab appetitu sensibilium, nec opus erit ab intellectu & aliis objectis removere. Etiam enim affectus, & omnis inhaſio voluntatis erga creaturas quantumvis spirituales & lupe naturales, potest impeditre unionem, nisi in DEO, & propter DEUM amentur. Licet nō æquē impidiānt illæ affectiones, sicut sensibilium, que magis materialē, & improportionatum reddunt animam ad divina contemplanda, & capeſſenda. Ut intellectus perficit ē uniatur DEO, ab omnibus aliis objectis, etiam spiritualibus debet vacare ac denudari; ut memoria plenē unitatur DEO omnī creaturā, quantum potest, debet obliuici, & ut voluntas plenē unitatur DEO ab omnibus aliis aminoribus, desideriis, & delectationibus abstrahēda est. Ad quod etiam p̄fectē consequendum introducitur anima in illam terribilem purgationē spiritus, de qua egimus in catena myst. qu. 16. & terigimus supra dicta quest. 8.

Q V A E S T I O X V I I .

De quanam unionē logatur Dionysius, dum monet Timotheum, ut per p̄adictā remotionem se exercitent ad unionem & conjunctionem cum DEO?

Opinio Corderij & Pachymera. Ordinarius videor hac intelligere de unionē caritatis, dum ad particulam ad unionē addit: quae per charitatem fit & gratiam. Pachymera, de unionē intellectus in te, seu de intellectione indi-

vita in plura objecta, dum in solom DEUM ab aliis formis denudatus erigitur: Hac enim (inquit) est unio, secundū quam mens unitur, & adducitur ad aliquid intelligentum. Mihi tamen videor primariō loqui de unione intellectus cum DEO, quae involvit etiam unionem intellectus in se, & supponit, vel ordinatur ad unionem DEI per gratiam & a morem: unde etiam de aliis unionibus saltem secundariō, & implicitē potest intelligi, ut diximus de remotione creaturarum questione precedenti.

Quod autem primariō & directē loquatur de unione intellectus cum DEO, Propositum quia in praesenti principaliter intendit S. Doctor instruere intellectum circa contemplationem mysticae Theologiae; ut etiam, quia in cap. 1. de divin. nom. §. 5. loquens de istam unione, ad quam postulat ablationem omnium, aperit se explicat de unionē intellectus, dicens: Per omnem vacationē operationis mentalis existit uno intentum Desirantium ad supremum DEI lumen. Ubi D. Thom. l. 2. addit: Quasi dicat postquam secundū Deiformitatem uniti fuerimus per cognitionem rebus divinis, &c.

Ratio autem utriusque est, quia sicut unio intellectus cum DEO impeditur per formas creatas apprehensionis, & velut interpositas inter DEUM, & intellectum; ita ejus unio membris per easdem formas non oblitias. Et unio voluntatis per earum rerum amorem, desiderium, gaudium, tristitia, &c. ut latè explicat B. P. Joannis à Cruce in ascensiō montis Carmeli lib. 2. ubi agit de unione intellectus, & lib. 3. ubi differit de unione memorie & voluntatis. Confundendus quoque nos. Simon à S. Paulo lib. 1. & 2. operis sui de reformatione hominis. Sed occasione hujus questionis, & pro majori eius intelligentia aliquot dubia circa unionem hic inserere luet.

D V B I V M L

Quid & quotuplex sit unio mentis cum DEO?

Unio ut nomen ipsum sonat, est distinctarum se rerum diversarum conjunctio & copulatio: unde cum Deus & anima valde sint diversa, tunc dicentur uniti, quando vel anima immensissimā secundū suam efficiat, vel medianis DEO & potentissimis suis cum DEO copuletur.

Hac igitur unio inter DEUM, & animam est maxima, multiplex. Altera enim est naturalis, altera supernaturalis. Unio naturalis inter DEUM, & animam est illa, que etiam inventur inter DEUM, & creaturas omnes, in quibus omnibus Deus substantialiter habitat conservando earum entitatem, & omnibus enim rebus assistit Deus per essentiam, supremam potentiam, & præteritiam. De qua unione non curat, procedit quæſtio, nec verba Dionysii, ut patet.

Unio supernaturalis, vel est communis omnibus iustis, vel solum est justorum perfectionum. Ille fidelis, que est communis omnibus iustis, est gratia permanentia, non solum quatenus ipsa essentia gratiae, que est essentia DEI participantia, unita & inhaeret anima; sed quatenus ipsam et gratia est uniculum supernaturale, & accidentale, quo anima unitur DEO, ita ut si per impossibile DEUS non esset in ea, sicut in aliis creaturis per unionem naturali modo supra dicto, nihilominus esset in ea per unionem istam supernaturalem gratia proportionabiliter ad id, quod dicitur de unione hypo-